

Skatteindtægten ved Udskrivning af Indkomstskat i Kirkeskat i de kommende fem Aar, men Kommunalbestyrelsen skulde først have Sagen til Erklæring. I Efteraaret afgaves der en Erklæring af den samlede Kommunalbestyrelse, ikke blot af Borgerrepræsentationen, hvori det blev enstemmig vedtaget, men ogsaa af Magistratens Flertal, og i denne Erklæring hedder det, at paa Grund af de daarlige Tider, paa Grund af de ny Skattelove, som nu skulle føres ud i Livet, og paa Grund af Kommunens hele vanskelige Stilling vilde det være meget heldigt, om Borgerne kunde faa nogen Lempelse i denne Skat, og at man for de kommende Aar vilde nøjes med at opkræve Halvdelen, altsaa $\frac{1}{20}$ pCt., i Stedet for 115,000 Kr. 57,500 Kr. Den 14. December svarede den højtærede Kultusminister, at han ikke kunde gaa ind paa dette Forslag og ikke kunde tage Hensyn til denne Erklæring, og han motiverede det med, at der ikke paa noget Punkt er gjort Indsigelse mod de for de enkelte Kirker budgetterede Udgifter eller anvist nogen Maade, hvorpaa de Beløb, der kræves til Dækning af de nødvendige Udgifter, kunde skaffes til Veje. Det forekommer mig, at denne Erklæring langt fra er fyldestgørende, og jeg giver altsaa Kultusministeren en Anledning til at udtale sig derom. Man maa vide, at Aaret i Forvejen, 1902, var det ikke lykkedes at tilvejebringe en samstemmende Erklæring fra Magistraten og Borgerrepræsentationen om Kirkeskattens Størrelse, idet Magistraten mente, at der ikke var noget til Hinder for, at den opkrævedes med den fulde Størrelse, og der var den Gang Tale om $\frac{1}{2}$ pCt., altsaa 233,000 Kr. Derimod mente Borgerrepræsentationen, at den kunde nedsættes betydeligt, og den nedsatte et Udvalg, som undersøgte de forskellige Kirkers Regnskaber og Budgetter og paaviste, at de flottede sig paa mange Punkter, og endvidere, at Kirkerne havde en betydelig Formue, hvoraf de godt kunde bruge noget i smalle Aar. Kultusministeren tog den Gang ikke noget Hensyn til denne Erklæring, fordi, sagde Kultusministeren, der foreligger ikke nogen fælles Indstilling. Magistraten og Borgerrepræsentationen ere uenige. Det var ikke saa underligt, thi den Gang havde Højre Flertallet i Magistraten, i Borgerrepræsentationen derimod sad et demokratisk Flertal. Dette skød Kultusministeren sig ind under og sagde: der foreligger altsaa ingen virkelig Erklæring, jeg kan ikke tage Hensyn dertil. Men i Efteraaret forelaa en saadan samstemmende Erklæ-

ring fra hele Kommunalbestyrelsen; thi der var sket det, at Højre havde tabt sit Flertal i Magistraten, og Demokratiet havde ikke blot Flertal i Borgerrepræsentationen, men ogsaa i Magistraten. Man skulde tro, at det var noget, som maatte glæde en demokratisk Minister som Kultusministeren, at Udviklingen nu var saa vidt fremskreden i København. Som Følge deraf forelaa der en fælles Erklæring, men nu vilde den højtærede Kultusminister heller ikke tage Hensyn til den. Hans Grund til ikke at tage Hensyn til det forrige Aars Erklæring var bortfalden. Han søgte da en ny Grund og fandt den deri, at der ikke paa noget Punkt er gjort Indsigelse mod Nødvendigheden af de for de enkelte Kirker budgetterede Udgifter og ikke anvist nogen Maade, paa hvilken de Beløb, der kræves til Dækning af de nødvendige Udgifter, skulde kunne tilvejebringes. Men det er netop sket forrige Aar. Da havde Borgerrepræsentationen meget sagligt og udførligt paavist, hvorledes Kirkerne flottede sig unødvendigt, paavist, hvordan der afholdtes store Udgifter til Huslejegodtgørelse for Præster, endogsaa Udgifter, hvis Lovhjemmel var tvivlsom, paavist, at Kirkerne ejede op mod 1 Mill. Kr., som de godt kunde tage lidt af i vanskelige Aar, paavist, at der var Hjemmel i Christian den 5tes Danske Lov for, at velhavende Kirker kunde forstrække fattige Nabokirker med Midler. Altsaa, Borgerrepræsentationens Udvalg, hvortil Borgerrepræsentationen enstemmigt sluttede sig, havde paavist en Række Punkter, hvor Midlerne kunde tilvejebringes.

Det er til dette Borgerrepræsentationens Standpunkt, Magistratens Flertal har sluttet sig i Aaret 1903, og det har yderligere haft Grund til at slutte sig dertil, netop fordi Tiderne ere, som de ere. Jeg vil gerne — og det tror jeg, at jeg kan gøre paa Københavns Kommunalbestyrelses Vegne — protestere mod den ringe Hensyntagen, som vor første demokratiske Kultusminister viser Kommunalbestyrelsen, netop efter at Demokratiet er blevet det raadende i denne Kommunalbestyrelse. Vi havde ventet anderledes Hensyntagen netop nu, da der skulde være Overensstemmelse i Princippet mellem den demokratiske Regering og den demokratiske Kommunalbestyrelse. Men det er desværre gaaet saaledes i de senere Aar, som en bekendt københavnsk Venstremand har udtalt, at aldrig nogen Sinde har nogen Højreregering dristet sig til at skære bort af vort Styre, som det nu sker. De ville erindre,